тая ще да бъде най-чъвата песен що съм записъл
сам ~~записала~~ отвъй кеси, приидружена отдругитъ
четири които съ отбивъзали

що ми такъв потрмява
почрмява, потрищява (се обитъява)
Дому, дому в' Влашка земя,
Де ми е силна войска
5 и ми е черна чума
не е тъй силна войска
най-бий Кръчмичката
кръчмичката, на Краидушка
с' Краля Марка кръмевия
10 че вчрмиха триста хата
триста хата и тъй и ча
че да търси черна зима
и сяи синю море
че кръстила седем краля
15 се молчета, се кралчета
и чъмиъ и Ферренца
и Ферренца, и Немеца
Дръндабурга, Кара Черня,
и Мимиса и Чръбиъ,
20 Цеси седни да пия да,
Да почъне да по пие
Седем крале и мъ вити
Девет мери ройно вилце
поеми са, поеми са
25 че са двама разговарчъ
Прогворя Краля Марку
Ой та тебе Карей бъюке,
Карайдуике, подестрино
Ца та тебе из попитам
30 Как ти тебе бог съмочна
Да се вчрмиш в' Влашка земя
Да си кръстиш седем краля
Се молчета, се кралчета
и бре Марко подрамчино
35 Ни ми знаеш, ни ми помниш
Като бъхме с' тебе двама
Ни ми бъх аз селски шанчар
Как ти бъше селски свинар
Че носяхми край реката
40 Край лъката
Че спадняхми под вербата
под вербата, под сиъката
Ти ядеше просеничец,
А аз ядях качамачец,

инв. № 800